



Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i [www.globalarkivet.se](http://www.globalarkivet.se).

bild som får mig att vilja förbjuda slentrianturismen och införa moraltest för alla soljägare, av samma typ som nu föreslås för medborgarskap i vissa länder.

Små frön av alternativ turism bildar visserligen strimmor av hopp, som den mexikanska organisation som visar besökare landet på sina egna villkor. Men även på den fronten äter sig stora affärsintressen in för att locka kräsna resenärer, trötta på enbart sol och bad. Det blir välgörenhetsturism, där själva fattigdomen konsumeras med solkrämen

i bakfickan. Varför inte cykla ut till ett fattigt område i Dominikanska republiken med tvål och aspirin? Eller som *DN Söndag* skrev om för några veckor sedan: Åk till Nepal och bygg hus med den fattiga, skuldförslavade lokalbefolkningen.

**KANSKE SORGLIGAST** av allt är den totala beroendeställning till turismen som många länder befinner sig i. Som dominikanen Pedro Rodriguez säger i boken: "Turismen är som kokain. Den är väldigt dålig för oss, för miljön,

för oss som samhälle, men vi kan inte sluta."

**JENNIE DIELEMANS** presenterar inga lösningar. Hon säger sig vilja höja medvetandenivån och att resebolagen själva ska ta ansvar.

Men jag undrar om det verkligen existerar några lösningar värda namnet. För i bokens näst sista kapitel drar Dielemans undan mattan för det som i dag är massturismens själva förutsättning: flyget. "Insikten kan



inte ha undgått någon: fortsätter vi att leva på det sätt vi gör i dag, väntar en global katastrof", skriver hon och fortsätter i ett resone-mang som utmynnarnar i att ingen av flygindustrins ansträngningar för att bli grönare egentligen gör särskilt stor skillnad.

**KANSKE KAN** turistindustrin en dag hitta en mer hållbar väg vad gäller påverkan på både global och lokal miljö, kanske kan den

lära sig att behandla lokalinvärnare med mer respekt och kanske kan inkomsterna en dag komma dem som bor på platsen till större del i stället för att strömma tillbaka till utländska hotellbolag.

Men vad gäller massturismen i dess nuvarande form hoppas jag innerligt att Välkommen till paradiset snart kan bli ett dokument över en svunnen och skamfylld historia, i stil med slaveriet och kolonialismen.

**SARA JESWANI**

[sara.jeswani@arbetaren.se](mailto:sara.jeswani@arbetaren.se)